

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. vasario 3 d.*

„Institucinė teisė — Europos piliečių iniciatyva — Tautinių ir kalbinių mažumų apsauga bei kultūrinės ir kalbinės įvairovės Sąjungoje stiprinimas — Atsisakymas registruoti — Komisijos teisėkūros įgaliojimų akivaizdus nebuvimas — Pareiga motyvuoti — Reglamento (ES) Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punktas ir 3 dalis“

Byloje T-646/13

Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe, iš pradžių atstovaujamas advokatų E. Johansson, J. Lund ir C. Lund, vėliau – advokatų E. Johansson ir T. Hieber,

ieškovas,

palaikomas

Vengrijos, atstovaujamos M. Fehér, A. Pálfy ir G. Szima,

įstojusios į bylą šalies,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą H. Krämer,

atsakovę,

palaikomą

Slovakijos Respublikos, atstovaujamos B. Ricziová,

ir

Rumunijos, atstovaujamos R. Radu, R. Hațieganu, D. Bulancea ir A. Wellman,

įstojusių į bylą šalių,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2013 m. rugsėjo 13 d. Komisijos sprendimą C(2013) 5969 *final* atmesti prašymą įregistruoti pasiūlytą Europos piliečių iniciatyvą „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe“

* Proceso kalba: vokiečių.

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Kanninen, teisėjai I. Pelikánová ir E. Buttigieg (pranešėjas),

posėdžio sekretorė S. Bukšek Tomac, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. rugsėjo 16 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2013 m. liepos 15 d. ieškovas *Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe*, kurį sudaro Hans Heinrich Hansen, Hunor Kelemen, Karl-Heinz Lambertz, Jannewietske Annie De Vries, Valentin Inzko, Alois Durnwalder ir Anke Spoorendonk, pateikė Europos Komisijai pasiūlymą dėl Europos piliečių iniciatyvos „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe“ (toliau – pasiūlyta EPI); jos dalykas, remiantis pagal 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 211/2011 dėl piliečių iniciatyvos (OL L 65, 2011, p. 1; klaidų ištaisymas OL L94, 2012, p. 49) 4 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą, siejamą su šio reglamento II priedu, pateikta minimalia informacija (toliau – privaloma informacija), buvo raginimas „Europos Sąjungai gerinti tautinėms ir kalbinėms mažumoms priklausančių asmenų apsaugą ir stiprinti kultūrinę ir kalbinę įvairovę Sąjungoje“. Iš tos pačios privalomai pateiktos informacijos matyti, kad Europos piliečių iniciatyva (EPI) buvo siekiama raginti Europos Sąjungą „priimti kelis teisėkūros aktus, kad būtų pagerinta tautinėms ir kalbinėms mažumoms priklausančių asmenų apsauga ir sustiprinta kultūrinė ir kalbinė įvairovė [jos teritorijoje]“ ir kad „šie aktai turi apimti priemones dėl regioninių ir mažumų kalbų, švietimo ir kultūros, regioninės politikos, dalyvavimo, lygybės, masinės informacijos šaltinių turinio ir regionų valdžios institucijų teikiamos valstybės paramos“.
- 2 Be to, iš išsamesnės informacijos, pagal Reglamento Nr. 211/2011 II priedo paskutinę pastraipą pridėtos prie privalomai pateiktos informacijos (toliau – papildoma informacija), matyti, jog pateiktu pasiūlymu siekta, kad būtų priimti keli teisės aktai, įvardyti ir apibūdinti papildomos informacijos 2–7 skyriuose. 8 skyriuje „apsaugos sąlyga“ organizatoriai pažymėjo, kad dėl kiekvieno siūlomo atitinkamo teisės akto pasiūlytoje EPI nurodytas galimas teisinis pagrindas ir priimtino akto rūšis, kurie jiems atrodė tinkamiausi, kad kiekvienas siūlymas turėtų būti išnagrinėtas atskirai ir kad vieno ar kelių siūlymų nepriimtumas neturėtų lemti kitų į Komisijos kompetencijos sritį patenkančių siūlymų nepriimtumo.
- 3 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimu C(2013) 5969 *final* (toliau – ginčijamas sprendimas) Komisija atsisakė registruoti pasiūlytą EPI, motyvuodama tuo, kad ji akivaizdžiai nepatenka į Komisijos įgaliojimus teikti siūlymą dėl Sąjungos teisės akto priėmimo siekiant įgyvendinti Sutartis.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 4 2013 m. lapkričio 25 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovo ieškinį.
- 5 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:
 - panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

- 6 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
 - atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,
 - priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.
- 7 2014 m. rugsėjo 4 d. Pirmosios kolegijos pirmininko nutartimi Vengrijai buvo leista įstoti į bylą palaikyti ieškovo reikalavimų, o Slovakijos Respublikai ir Rumunijai buvo leista įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.

Dėl teisės

- 8 Grįsdamas savo ieškinį ieškovas remiasi dviem pagrindais, kurių vienas grindžiamas SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje ir Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje įtvirtintos pareigos motyvuoti pažeidimu, o antras – ESS 11 straipsnio, SESV 24 straipsnio pirmos pastraipos ir Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkto pažeidimu.
- 9 Ieškovas, palaikomas Vengrijos, priekaištuoja Komisijai dėl to, kad ginčijamame sprendime ji, nepateikusi detalių paaiškinimų, tik nurodė, kad kai kurie klausimai, dėl kurių pasiūlytos EPI priede jos prašyta siūlyti priimti Sąjungos teisės aktą, pateko į jos kompetencijos sritį, tačiau iš to padarė išvadą, kad reikia atsisakyti registruoti visą pasiūlytą EPI, nes Reglamente Nr. 211/2011 nenumatytas dalinis pasiūlytos EPI registravimas. Laikytis pareigos motyvuoti buvo dar svarbiau dėl to, kad, viena vertus, EPI yra piliečių demokratinio dalyvavimo teisėkūros procese priemonė, kuri turi būti prieinama ir nesunkiai taikoma, ir, kita vertus, siūlomų EPI rengėjai paprastai nėra profesionalūs teisininkai.
- 10 Pirma, ieškovo teigimu, Komisija turėjo patikslinti, kurie iš pasiūlytos EPI priede esančių siūlymų, kaip ji manė, akivaizdžiai nepateko į jos įgaliojimų sritį. Antra, ji turėjo nurodyti priežastis, dėl kurių padarė tokią išvadą dėl kiekvieno nagrinėto siūlymo. Nesant motyvų, organizatoriai negalėjo suprasti, dėl kurių pasiūlytos EPI dalių jie turėjo įrodyti savo prašymo pagrįstumą, ir jiems buvo užkirstas kelias prireikus patikslinti pasiūlytą EPI atsižvelgiant į Komisijos argumentą, kad būtų galima jai pateikti naują pasiūlymą. Be to, dėl Komisijos veiksmų pasiūlytos EPI rengėjai bus priversti teikti joje minimas 11 priemonių atskirai, o tai prieštarautų procedūros ekonomijos principui, neskatintų piliečių dalyvavimo ir nepadėtų padaryti Sąjungos prieinamesnės, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 211/2011 2 konstatuojamąją dalį.
- 11 Šiomis aplinkybėmis ieškovas teigia, kad, priešingai Komisijos argumentui, pasiūlytos EPI priede pateikta informacija apie jos dalyką, t. y. informacija apie 11 konkrečių siūlymų priimti teisės aktus, tiek pat svarbi, kaip ir informacija, pateikta remiantis Reglamento Nr. 211/2011 II priedo 2 punktu. Iš tiesų pagal šį II priedą registracijos prašymo tekste pateiktas dalyko aprašymas gali apimti „ne daugiau kaip 200 ženklų“, o pasiūlytos EPI organizatoriai turi galimybę prašymo „priede“ pateikti „daugiau informacijos“, be kita ko, apie EPI „dalyką“.
- 12 Trečia, ieškovas teigia, kad ginčijamame sprendime turėjo būti nurodytos priežastys, paskatinusios Komisiją nuspręsti, kad pagal Reglamentą Nr. 211/2011 neleidžiama registruoti tik pasiūlytos EPI dalies. Iš tiesų šio aiškinimo nepatvirtina nei reglamento tekstas, nei Sutartys. Taip yra *a fortiori* dėl to, kad pasiūlytoje EPI buvo aiškiai nurodyta, jog jos rengėjai pageidavo, kad Komisija atskirai išnagrinėtų kiekvieną iš priede nurodytų 11 siūlymų ir kad dalies jų nepriimtumas neturėtų turėti įtakos kitų siūlymų priimtinumui. Šią Komisijos pareigą nurodyti motyvus lemia piliečių, kurie nėra teisės specialistai, naudojimas savo teisėmis ir EPI, kaip tiesioginės demokratijos priemonės, svarba.
- 13 Anot Komisijos, palaikomos Slovakijos Respublikos ir Rumunijos, ginčijamame sprendime nurodytos pagrindinės atsisakymo registruoti priežastys, susijusios su pasiūlytos EPI dalyku, suformuluotų pasiūlymo tekste, t. y. mažumų apsauga ir kultūrinės bei kalbinės įvairovės skatinimu. Iš Reglamento

Nr. 211/2011 II priedo struktūros matyti, kad pasiūlymo dalykas galutinai nurodomas jo tekste, o pasiūlytos EPI priede pateikti paaiškinimai turi tik rekomendacinę ir informacinę reikšmę ir jais negalima išplėsti ar susiaurinti dalyko. Šios išvados negali paneigti aplinkybė, kad pasiūlytos EPI priede jos rengėjai ragino Komisiją atsižvelgiant į kiekvieną iš priede nurodytų sričių išnagrinėti, ar pasiūlymas akivaizdžiai nepriimtinas.

- 14 Be to, ginčijamame sprendime aiškiai nurodyta, kad pasiūlytos EPI negalima užregistruoti, nes konkrečiu atveju jos dalis nepatenka į Komisijos įgaliojimus teikti siūlymą dėl Sąjungos teisės akto priėmimo siekiant įgyvendinti Sutartis. Šiomis aplinkybėmis ši institucija neprivalo nurodyti Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkto, kuriuo ji remiasi, aiškinimo motyvų, nebent per ginčijamo sprendimo priėmimo procedūrą pateikiama priešingų teisinių argumentų, tačiau taip nebuvo nagrinėjama atveju.
- 15 Remiantis nusistovėjusia teismo praktika, SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje nustatytos pareigos nurodyti individualaus sprendimo motyvus paskirtis – suinteresuotajam asmeniui suteikti pakankamai informacijos, kuri jam leistų žinoti, ar sprendimas yra pagrįstas arba galbūt turi trūkumų, dėl kurių jo teisėtumas gali būti ginčijamas, o Sąjungos teismui – galimybę vykdyti sprendimo teisėtumo kontrolę. Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, pagal kurią Komisija turi pranešti organizatoriams apie atsisakymo užregistruoti pasiūlytą EPI priežastis, yra konkreti minėtos pareigos motyvuoti išraiška EPI srityje (2015 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, T-450/12, EU:T:2015:739, dėl kurio paduotas apeliacinis skundas, 22 ir 23 punktai).
- 16 Taip pat pagal nusistovėjusią teismo praktiką SESV 296 straipsnyje nustatytas reikalavimas nurodyti motyvus turi atitikti ginčijamo akto pobūdį. Reikalavimas nurodyti motyvus turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes, ypač į akto turinį, ir į motyvų, kuriais remiamasi, pobūdį. Nurodant motyvus nereikalaujama tiksliai atskleisti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes klausimas, ar akto motyvai atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti vertinamas atsižvelgiant ne tik į jų formuluotę, bet ir į kontekstą (2015 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, T-450/12, EU:T:2015:739, dėl kurio paduotas apeliacinis skundas, 24 punktas).
- 17 Tai, kad nagrinėjamoje byloje pasiūlyta EPI nebuvo užregistruota, gali paveikti pačios piliečių teisės pateikti iniciatyvą, įtvirtintos SESV 24 straipsnio pirmoje pastraipoje, veiksmingumą. Todėl tokiam sprendime turi būti aiškiai nurodomi motyvai, pateisinantys minėtą atsisakymą (šiuo klausimu žr. 2015 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, T-450/12, EU:T:2015:739, dėl kurio paduotas apeliacinis skundas, 25 punktą).
- 18 EPI pasiūliusiam piliečiui turi būti suteikta galimybė išsiaiškinti priežastis, kuriomis remdamasi Komisija atsisakė ją registruoti, todėl gavusi tokį pasiūlymą Komisija turi ne tik jį įvertinti, bet ir nurodyti sprendimo jį atmesti motyvus, atsižvelgdama į tokio atsisakymo įtaką Sutartyje įtvirtintos teisės veiksmingam įgyvendinimui. Tai išplaukia iš paties šios teisės, kuria, kaip pažymėta Reglamento Nr. 211/2011 1 konstatuojamojoje dalyje, siekiama sustiprinti Europos Sąjungos pilietybę ir, suteikiant piliečiams teisę dalyvauti demokratiname Sąjungos gyvenime, sutvirtinti demokratinį Sąjungos veikimą, pobūdžio (2015 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, T-450/12, EU:T:2015:739, dėl kurio paduotas apeliacinis skundas, 26 punktas).
- 19 Ginčijamame sprendime Komisija nurodė, kad pagrindinis pasiūlytos EPI tikslas yra kelių Sąjungos teisės aktų priėmimas tam, kad būtų pagerinta tautinėms ir kalbinėms mažumoms priklausančių asmenų apsauga ir sustiprinta kultūrinė ir kalbinė įvairovė Sąjungoje. Be to, Komisija pažymėjo, kad pasiūlytoje EPI šiuo tikslu kaip galimi teisiniai pagrindai siūlomi SESV 19–20, 25, 62, 79, 107–109, 118, 165, 167, 173, 177–178 ir 182 straipsniai, ESS 2 ir 3 straipsniai bei Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 21 ir 22 straipsniai.

- 20 Šiuo klausimu ginčijamame sprendime nurodyta, kad nors mažumoms priklausančių asmenų teisių gerbimas yra viena iš ESS 2 straipsnyje nurodytų Sąjungos vertybių, jokiaje Sutarčių nuostatoje neįtvirtintas teisinis pagrindas teisės aktams dėl šių teisių apsaugos skatinimo priimti. Be to, nors pagal ESS 3 straipsnio 3 dalį Sąjungos institucijos turi gerbti kultūros ir kalbų įvairovę, o pagal Chartijos 21 straipsnio 1 dalį privalo vengti bet kokios diskriminacijos dėl priklausymo tautinei mažumai, jokia iš šių nuostatų nėra kokių nors institucijų veiksmų šioje srityje teisinis pagrindas.
- 21 Komisija priduria, kad kai kurie iš pasiūlytos iniciatyvos priede siūlomų priimti aktų, galinčių padėti pasiekti pagrindinį tikslą apsaugoti mažumoms priklausančius asmenis, vertinami atskirai, galėtų pateikti į Komisijos įgaliojimus teikti siūlymą dėl Sąjungos teisės akto priėmimo siekiant įgyvendinti Sutartis, tačiau reglamente dėl pilietinės iniciatyvos nenumatyta galimybės registruoti vieną ar kelias pasiūlytos iniciatyvos dalis. Tuo remdamasi Komisija daro išvadą, kad Sutartyse neįtvirtintas joks teisinis pagrindas tam, kad būtų galima pateikti visus siūlymus, nurodytus registracijos prašyme, todėl pasiūlyta EPI akivaizdžiai nepatenka į jos įgaliojimus teikti siūlymą dėl Sąjungos teisės akto priėmimo siekiant įgyvendinti Sutartis.
- 22 Nors iš ginčijamo sprendimo aiškiai matyti, kad Komisija atsisakė registruoti pasiūlytą EPI dėl Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkte įtvirtintos sąlygos neįvykdymo ir nurodė atitinkamus motyvus, vis dėlto reikia konstatuoti, kad šie motyvai akivaizdžiai nepakankami, remiantis šio sprendimo 17 ir 18 punktuose nurodyta teismo praktika, ypač atsižvelgiant į pasiūlytos EPI priede organizatorių pateiktą papildomą informaciją, kad šiame priede išvardytose įvairiose srityse būtų priimti konkretūs Sąjungos teisės aktai siekiant įgyvendinti ginčijamo pasiūlymo dalyką.
- 23 Iš tiesų pasiūlytos EPI priede išdėstyta į aštuonis skyrius suskirstyta papildoma išsami informacija dėl konkrečios šio pasiūlymo apimties, pateikta remiantis Reglamento Nr. 211/2011 II priedo paskutine pastraipa, kurioje numatyta, kad pasiūlytos EPI priede organizatoriai gali pateikti daugiau informacijos apie iniciatyvos objektą, tikslus ir priežastis ir, jei nori, taip pat gali pateikti teisės akto projektą.
- 24 Taigi po 1 skyriaus, skirto svarbai, kurią Sąjunga teikia mažumų apsaugai bei kultūrinės ir kalbinės įvairovės skatinimui, kaip matyti, be kita ko, iš kai kurių Sutartyse įtvirtintų nuostatų, kaip antai ESS 1–3 straipsnių bei SESV 9 ir 10 straipsnių, pasiūlytos EPI priedo 2–7 skyriuose įvardytos vienuolika sričių, kuriose Sąjungos institucijos turėtų parengti teisės aktų projektus, ir šiuo tikslu tiksliai nurodytos priimtinių teisės aktų rūšys, jų turinys ir ESV sutartyje įtvirtinti atitinkami teisiniai pagrindai.
- 25 Kalbant konkrečiai, pasiūlytoje EPI numatyta priimti:
- Tarybos rekomendaciją „dėl kultūrinės ir kalbinės įvairovės Sąjungoje apsaugos ir skatinimo“, remiantis SESV 167 straipsnio 5 dalies antra įtrauka ir SESV 165 straipsnio 4 dalies antra įtrauka [2.1 skirsnis],
 - pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo ar reglamento, remiantis SESV 167 straipsnio 5 dalies pirmą įtrauka ir SESV 165 straipsnio 4 dalies pirmą įtrauka, „dėl finansavimo programų pakeitimo, kad jos taptų lengviau prieinamos nedidelių regioninių ir mažumų kalbų bendruomenėms“ [2.2 skirsnis],
 - pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo ar reglamento, remiantis SESV 167 straipsnio 5 dalies pirmą įtrauka ir SESV 165 straipsnio 4 dalies pirmą įtrauka, siekiant sukurti kalbinės įvairovės centrą, kuris didintų regioninių ir mažumų kalbų svarbą supratimą ir skatintų visų lygių įvairovę; jis būtų finansuojamas daugiausia Sąjungos lėšomis [2.3 skirsnis],
 - pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, remiantis SESV 177 ir 178 straipsniais, siekiant pakeisti bendras nuostatas dėl Sąjungos regioninių fondų, kad į jas būtų įtraukti specifiniai tikslai apsaugoti mažumas ir skatinti kultūrinę ir kalbinę įvairovę [3.1 skirsnis],

- pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, remiantis SESV 173 straipsnio 3 dalimi ir 182 straipsnio 1 dalimi, siekiant iš dalies pakeisti reglamentą dėl programos „Horizontas 2020“, kad būtų pagerinti tyrimai dėl naudos, kurią nacionalinės mažumos ir kultūrinė bei kalbinė įvairovė galėtų suteikti Sąjungos regionų socialinei ir ekonominei plėtrai [3.2 skirsnis],
 - pasiūlymą dėl Tarybos direktyvos, reglamento ar sprendimo, remiantis SESV 20 straipsnio 2 dalimi ir 25 straipsniu, siekiant sustiprinti nacionalinei mažumai priklausančių piliečių vaidmenį Sąjungoje, kad į jų teisėtus rūpesčius būtų atsižvelgta renkant Europos Parlamento narius [4 skyrius],
 - pasiūlymus dėl veiksmingų kovos su diskriminacija ir vienodo požiūrio priemonių, įskaitant susijusias su nacionalinėmis mažumomis, visų pirma persvarstant galiojančias Tarybos direktyvas dėl vienodo požiūrio, remiantis SESV 19 straipsnio 1 dalimi [5.1 skirsnis],
 - pasiūlymus dėl Sąjungos teisės aktų dalinio pakeitimo siekiant užtikrinti beveik vienodą požiūrį į asmenis be pilietybės ir Sąjungos piliečius, remiantis SESV 79 straipsnio 2 dalimi [5.2 skirsnis],
 - pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, remiantis SESV 118 straipsniu, siekiant įvesti vieningą autorių teisę, kuri leistų visą Sąjungą laikyti viena vidaus rinka autorių teisės srityje [6.1 skirsnis],
 - pasiūlymą dėl 2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (OL L 95, 2010, p. 1; klaidų ištaisymas OL L 263, 2010 10 6, p. 15) dalinio pakeitimo siekiant užtikrinti laisvą paslaugų teikimą ir audiovizualinių programų priėmimą regionuose, kur gyvena tautinės mažumos, remiantis SESV 53 straipsnio 1 dalimi ir 62 straipsniu [6.2 skirsnis], ir
 - pasiūlymą dėl Tarybos ar Komisijos reglamento arba dėl Tarybos sprendimo siekiant nustatyti bendrąją išimtį tautinių mažumų ir jų kultūros rėmimo projektams, remiantis SESV 109 straipsniu, 108 straipsnio 4 dalimi arba 107 straipsnio 3 dalies e punktu [7 skyrius].
- 26 Paskutiniame skyriuje organizatoriai nurodė, kad priėmus visus pirmesniuose skyriuose siūlomus teisės aktus kur kas pagerėtų mažumų apsauga Sąjungoje ir kad nuorodos į aktų rūšį ir teisinį pagrindą yra tik rekomendacinės. Organizatoriai pažymėjo, kad nors mano, jog visi siūlymai patenka į Komisijos kompetencijos sritį, jie tikisi, kad kiekvienas siūlymas bus išnagrinėtas atskirai ir kad Komisijai galbūt pripažinus kurį nors siūlymą nepriimtiniu tai neturės įtakos kitiems siūlymams, kurie bus pripažinti priimtinais.
- 27 Iš ginčijamo sprendimo matyti, kad Komisija niekaip nepatiksino, kuris iš vienuolikos siūlymų dėl teisės aktų, kaip ji mano, akivaizdžiai nepatenka į jos įgaliojimus teikti siūlymą dėl Sąjungos teisės akto priėmimo, taip pat niekaip nemotyvavo šio vertinimo, nepaisydama organizatorių tikslų nuorodų į siūlomų priimti aktų rūšį, atitinkamą teisinį pagrindą ir jų turinį.
- 28 Nors, kaip nurodyta šio sprendimo 19 punkte, ginčijamame sprendime primenami įvairūs teisiniai pagrindai, kuriuos organizatoriai nurodė jų pasiūlytai EPI pagrįsti pateiktoje papildomoje informacijoje, ir pažymėta, kad dėl kai kurių šioje informacijoje nurodytų aktų ji galėtų turėti teisę teikti siūlymą dėl Sąjungos teisės akto priėmimo, tame sprendime nurodyti tik ESS 2 straipsnis, 3 straipsnio 3 dalis ir Chartijos 21 straipsnio 1 dalis, minėti pasiūlymo priedo 1 skyriuje, paskui padaryta išvada: kadangi ji negali įregistruoti atskirų pasiūlytos EPI dalių, visas prašymas turi būti atmestas.
- 29 Šiomis aplinkybėmis pažymėtina, kad net jei Komisijos pateiktas pagrindinis argumentas, jog, nepaisant pasiūlytos EPI turinio, jos negalima registruoti, jeigu ši institucija ją pripažino iš dalies nepriimtina, būtų pagrįstas, organizatoriams bet kuriuo atveju nebuvo sudarytos sąlygos nustatyti, kurie iš pasiūlytos EPI priede suformuluotų siūlymų, šios institucijos nuomone, nepateko į jos įgaliojimų sritį, kaip tai

suprantama pagal Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punktą, ir jie nežinojo tokį vertinimą nulėmusių motyvų, todėl negalėjo ginčyti jo pagrįstumo, o Bendrasis Teismas negali patikrinti Komisijos vertinimo teisėtumo. Be to, nesant išsamių motyvų, kyla rimtų kliūčių pateikti galimą naują EPI pasiūlymą, kuriame būtų atsižvelgta į Komisijos prieštaravimus dėl kai kurių siūlymų nepriimtimumo, taip pat trukdoma pasiekti Reglamento Nr. 211/2011 2 konstatuojamojoje dalyje nurodytus tikslus skatinti piliečius dalyvauti demokratiname gyvenime ir padaryti Sąjungą prieinamesnę.

- 30 Taip yra nagrinėjamu atveju, nors, kaip pati Komisija pripažino per teismo posėdį, registracijos prašymo tekste nurodyta informacija, pateikta privaloma tvarka, nėra vienintelė, į kurią ši institucija turi atsižvelgti vertindama, ar ginčijamas pasiūlymas tenkina Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytas registracijos sąlygas.
- 31 Reglamento Nr. 211/2011 II priede „Informacija, kurią reikia pateikti registruojant pasiūlytą piliečių iniciatyvą“, į kurią pateikta nuoroda šio reglamento 4 straipsnio 2 dalyje ir kuris turi tokią pačią privalomą galią kaip ir reglamentas (2016 m. gegužės 10 d. Sprendimo *Izsák ir Dabis / Komisija*, T-529/13, EU:T:2016:282, dėl kurio paduotas apeliacinis skundas, 45 punktas), nustatyta, kad norint įregistruoti pasiūlytą piliečių iniciatyvą Komisijos internetiniam registrai būtina pateikti informaciją, be kita ko, apimančią „iniciatyvos dalyką (ne daugiau kaip 200 ženklų)“ ir „pasiūlytos piliečių iniciatyvos, dėl kurios Komisija raginama imtis veiksmų, tikslų aprašą (ne daugiau kaip 500 ženklų)“; toliau patikslinta, kad „daugiau informacijos apie pasiūlytos piliečių iniciatyvos objektą, tikslus ir priežastis“ organizatoriai gali pateikti priede ir kad, „jei nori, jie taip pat gali pateikti teisės akto projektą“.
- 32 Taigi, priešingai Komisijos rašytinėse pastabose nurodytam argumentui, Reglamento Nr. 211/2011 „II priede nurodyta informacija“ į kurią pateikta nuoroda šio reglamento 4 straipsnyje, nėra tik minimali informacija, kurią, kaip numatyta šiame priede, būtina pateikti registruojant prašymą (2016 m. gegužės 10 d. Sprendimo *Izsák ir Dabis / Komisija*, T-529/13, EU:T:2016:282, dėl kurio paduotas apeliacinis skundas, 48 punktas). Iš tikrųjų iniciatyvos organizatoriams Reglamento Nr. 211/2011 II priede suteikta teisė pateikti papildomą informaciją ir netgi Sąjungos teisės akto projektą reiškia, kad Komisija privalo tokią informaciją, kaip ir bet kurią kitą pagal minėtą priedą pateiktą informaciją, nagrinėti vadovaudamasi gero administravimo principu, neatsiejamu nuo kompetentingos institucijos pareigos rūpestingai ir nešališkai išnagrinėti visas bylai svarbias aplinkybes (šiuo klausimu žr. 2016 m. gegužės 10 d. Sprendimo *Izsák ir Dabis / Komisija*, T-529/13, EU:T:2016:282, dėl kurio paduotas apeliacinis skundas, 49, 50, 56 ir 57 punktus) ir, laikantis šio sprendimo 17 ir 18 punktuose primintų reikalavimų bei prižiūrint Sąjungos teismui, motyvuoti savo sprendimą atsižvelgiant į visą šią informaciją.
- 33 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ginčijamame sprendime akivaizdžiai trūksta duomenų, leidžiančių ieškovui suprasti atsisakymo registruoti pasiūlytą EPI pagrindus, atsižvelgiant į pasiūlyme pateiktą įvairią informaciją, ir atitinkamai reaguoti, o Bendrajam Teismui – patikrinti atsisakymo registruoti teisėtumą.
- 34 Todėl, nesant reikalo nagrinėti ieškovo teiginio, kad Komisija taip pat turėjo pagrįsti savo vertinimą, kad pasiūlytos EPI negalima registruoti, jeigu dalis siūlomų priemonių nepatenka į šios institucijos įgaliojimus teikti siūlymą dėl Sąjungos teisės akto priėmimo siekiant įgyvendinti Sutartis, darytina išvada, kad Komisija pažeidė jai tenkančią pareigą motyvuoti, nes nenurodė nei to, kurios iš pasiūlytos EPI priede išvardytų priemonių nepateko į jos kompetenciją, nei šią išvadą pagrindžiančių motyvų, todėl ieškinyš tenkintinas vien šiuo pagrindu ir nereikia nagrinėti jo antrojo pagrindo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 35 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal ieškovo pateiktus reikalavimus. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį į bylą įstojusios valstybės narės padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

1. Panaikinti 2013 m. rugsėjo 13 d. Komisijos sprendimą C(2013) 5969 *final* atmesti prašymą įregistruoti pasiūlytą Europos piliečių iniciatyvą „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe“.
2. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos *Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe* patirtos bylinėjimosi išlaidos.
3. Vengrija, Slovakijos Respublika ir Rumunija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Paskelbta 2017 m. vasario 3 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.